

Zpravodaj obce Kuklík

3. číslo, I. ročník, červen 2011

Pomalu nám končí jedno z nejkrásnějších období v roce, příroda dostala ten správný ráz, a tak vezměte svoje děti a vnučata na procházku po Kuklíku. Jedno zastavení určitě nesmíte minout, a to statek L. Raka a V. Gavlasové, kde na jedné pastvině se pase stádo ovcí s jehňaty, na druhé zase pět koní s hříbětem, které se narodilo v polovině května. No a jako na správném statku přibýlo několik koťat a porodila fenka zlatého retrívra krásných devět štěňat. Zkrátka nemusíte jezdit s dětmi do ZOO a platit nehorázné vstupné, stačí si udělat procházku do části obce Chobot.

Vrcholí také konec školního roku, kdy se už děti, učitelé i rodiče těší na prázdniny. Prý s dětmi už není k vydržení, a tak vám poskytnu několik kuriózních omluvenek:

- omluvte pozdní příchod dcery, nepochopila dodnes techniku ovládání budíku.
- omluvte jeden den absence, syn se seznamoval s alkoholem, ale příliš si nepadli do oka. Zvracel celou noc, další trest není třeba.

– omluvte dceřin pozdní příchod, nenařídila si budík, randí totiž s novým přítelem a od lýtek ji chytil mozek.

Já vám přeji úspěšný konec školního roku, krásné prázdniny, nám všem příjemnou dovolenou na horách, u vody, na kole, na chalupě i doma. Dovolena je ta část roku, kdy bychom měli odpočívat, relaxovat, poznávat nová prostředí i lidi.

Na další shledání se Zpravodajem se těší

Věra Librová.

Gratulujeme

Gratulujeme manželům Mrkosovým k narození dcery Moniky. Ta přišla na svět na konci dubna. Celé rodině přejeme zdraví a rodinnou pohodu.

Z jednání zastupitelstva

Zasedání zastupitelstva proběhlo dne 8.4.2011. Přítomni byli všichni zastupitelé, které přivítala velikonočně vyzdobená zasedací místnost.

Program:

1. Dokončení opravy mostu u Junových pod taktovkou J.Kocandy a M.Slámy.
2. Umístění radaru a výstavba sloupu pro radar v hodnotě 10tis. Kč.
3. Oprava komunikací po zimě a rekonstrukce plánovaných komunikací, které proběhly v květnu firmou COLAS.
4. Příprava velikonoční merendy, která splnila představy zastupitelů o setkání místních, chalupářů a přátel Kuklíka. Byla po dlouhé době opravdu rekordní účast.
5. Označení nemovitostí popisným číslem. Všichni, kteří vlastní nemovitost v obci, by si měli zkontrolovat, zda mají nemovitost označenou popisným číslem na viditelném místě.
6. Očkování psů proběhne v sobotu 25.6.2011 před hasičskou zbrojnicí, kam se dostaví MVDr. M. Dobrovolná z Věcova. Kdo má problém se dostavit přímo na veterinární stanici, tak má možnost využít této služby ve 13 hodin.

Z komise pro občanské záležitosti:

- Zájezd na Floru Olomouc dne 30.4.2011 byl zcela obsazen, opět přálo počasí a

návštěvníci přijeli spokojeni.

- Dne 11.6.2011 se uskutečnila Pohádková cesta pro děti a jejich rodiče a prarodiče. Pod vedením paní E.Skalníkové, za dokonalého počasí a ve spolupráci s panem Z. Peňázem se podařilo nádherné odpoledne s pohádkovými bytostmi. Všichni účastníci přicházeli po náročném cestě spokojeni. Hlavní poděkování patří paní Skalníkové a jejím přátelům.

Nadcházející akce:

25.6.2011 se uskuteční volejbalový turnaj u Penzionu Kukla od 10 hodin. Přijďte povzbudit hráče na tradičním turnaji.

9.7.2011 se koná taneční zábava v přírodě s kapelou Kyvadlo. Srdečně zvou místní hasiči.

23.7.2011 se koná taneční zábava také v přírodě se skupinou Kodex. Opět zvou místní hasiči.

Jubilea

V měsíci květnu oslavili svá jubilea pan Bohuslav Kubík a paní Bohumila Kakačová.

Oběma srdečně gratulujeme!

Čistá Vysočina 2011

Tak jsme se 15. dubna po roce opět sešli u hasičárny, rozdali si žluté a modré igelitové pytle a rozběhli se po celém Kuklíku a přilehlém okolí. Co to ti kukličtí hasiči vyvádějí, mohl si povzdechnout neznalý pozorovatel. My jsme však věděli, že právě probíhá akce „Čistá Vysočina“, do které jsme se již podruhé zapojili. Za úkol jsme si vzali úklid veškerých odpadků kolem cest na Kuklíku včetně hlavní silnice od Borovičkovy

skály až po penzion U Martina. Akce se zúčastnili nejenom hasiči, pomocnou ruku přiložili i ostatní občané Kuklíka, kterým není lhostejné, v jakém prostředí žijí, a hlavně děti, pro které byla po provedení úklidu připravena prohlídka hasičské techniky. Při prohlídce techniky byla k velké radosti všech přítomných dětí vyhlášena velitelem sboru Bohdanem Kalinou soutěž ve stříkání proudnicí na pohyblivý terč. A když si to velitel vymyslel, tak mu nic jiného nezbylo, než se stát tím terčem.

Na závěr všichni účastníci dostali párek a rozešli se domů s pocitem dobře vykonané práce. Bohužel se dá jen těžko věřit tomu, že by se „silniční bordeláři“ chytili za nos a kolem silnic by bylo příští rok na jaře čisto. Proto nám nezbude nic jiného než se za rok sejít a se žlutými a modrými pytli opět vyrazit.

Všem účastníkům bych chtěl touto cestou poděkovat a za rok na shledanou.

Vladimír Peňáz, jednatel SDH

Zpravodaj představuje

Je nedělní odpoledne a já ze Dvora jdu na Chobot udělat další rozhovor do zpravodaje. Mám namířeno na bývalou Hlaváčovu chalupu, kde nyní pobývají manželé Hörzenbergerovi. Cestou se zdravím s chalupáři na Maňákově chalupě. Prohodíme pár slov a vtom začíná pěkně pršet. Rád proto přijímám pozvání dál a začínám si povídat s manželý Semrádovými, kterým chalupa nyní patří. Pro neznalé upřesňuji, že paní Irena Semrádová je dcerou Maňákových, a tedy chalupa zůstala v rodině.

Víte, že jsem v téhle chalupě nebyl 42 let?

Jak to víte tak přesně? Vždyť je to už moc let.

To jsme tady s kluky ze Dvora byli na šmerkustě. Přišli jsme ráno o půl sedmé a vaši ještě neměli obarvená vajíčka. Tak jsme sedli na postel a čekali. Pamatuji, že tu byl pan Maňák a dvě ženy.

V té době tady žili moji rodiče – Bohumila a Jan a sestra maminky Blažena Mrkosová. Já jsem v tom roce 1969 už bydlela v Písku. V roce 1959 jsem ukončila Střední školu textilní a pletářskou v Heleníně u Jihlavy a na umístěnku jsem se dostala do Písku, do Jitexu. Tam jsem se seznámila s Jaroslavem, který zde byl na vojně a v roce 1962 jsme se vzali.

To bylo strašné počasí toho 17. února 1962 – vzpomíná pan Semrád. Sněhu bylo, všechno zafoukané, svatba v Novém

Semrádova chaloupka

Městě málem nebyla.

Manželé vzpomínají na svůj svatební den a vybavují se jím i detaily.

Už v pátek před svatbou jsem se nemohla dostat do Jimramova ke kadeřnici. Autobus nejel, tak mě tam někdo odvezl autem. A v sobotu jsme dojeli jen k rokytenské hájovně a dál nás i s autem museli táhnout koně. Bratr Jaroslava dorazil se zpožděním a druhý svědek vůbec. Sehnali jsme náhradního a odpoledne nás oddali. Cesta zpátky byla ještě horší, sníh zafoukal silnici, a tak jsme čekali na pluh. Ten dojel jen na Rokytno a dál to nešlo. Čekali jsme v hospodě u Plocků, a pak jsme sehnali pásák, který nás dotáhl až na Paseky, odtud už jsme sjeli na Kuklík.

Tak na ten únorový den si už nevzpomínám přesně, bylo mi jen pět měsíců, dodávám s nadsázkou. A jak šel život dále?

S manželem jsme bydleli v pronájmu v Písku. V roce 1964 se nám narodila dcera Ivana a v roce 1970 syn Radek. K rodičům jsme jezdili často,

trávili jsme zde víkendy i dovolené. Hodně jsme jezdili na lyžích. Studnice, Kadov, Samotín, Věcov – to byly naše cíle. V létě pak procházky po okolí. Vzpomínáme na babičku Peňázovou ze Dvora.

Sedávala na

lavičce a s ní jsme si vždycky popovídali.

A vezměte si buchtu – právě jsem je upekla.

No jsou výborné, jak ty tvarohové, tak ty povidlové. Vezmu si ještě jednu. A jak se z vás stali chalupáři?

Jak šel čas, tak jsme se o chalupu museli více starat. Teta Blažena zemřela v roce 1977, tatínek v roce 1981 a maminka v roce 1986. Posledních 5 let žila s námi v Písku. Když už tak vzpomínám na své blízké, tak bratr Jarmil zemřel loni. Žil v Milevsku. Chalupu udržujeme, něco jsme opravili, a tak sem docela často jezdíme a líbí se nám tady. Cesty jsou v zimě prohrnuté až k nám na Chobot. Tak se staráme o stavení, sečeme zahradu, prostě co je potřeba. I v Písku máme zahradu, tak teď jako důchodci máme pořád co dělat. Jezdí sem i děti s vnoučaty.

Loučím se se Semrádovými, děkuji za buchtu a přeji hodně zdraví a elánu. A uvidíme, kam dojdu příště. Raději už neplánuji.

Rozhovor vedl František Haněl

Oslava 75. výročí založení sboru

V sobotu 18.6.2011 uspořádal Sbor dobrovolných hasičů v Kuklíku oslavu 75. výročí založení sboru formou slavnostní valné hromady v sále požární zbrojnice. Na oslavu se dostavili téměř všichni pozvaní hosté v počtu, který malinko přesáhl kapacitu hasičárny. Nicméně velice jsme si vážili takových hostů, jako byl starosta Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska bratr Luboš Zeman, ředitel Územního odboru Hasičského záchranného sboru plk. Josef Ryba, garant našeho okrsku Pavel Štefan a zástupci SDH z okrsku a spřízněných sborů jako SDH

Křepice, SDH Herálec a další.

Slavnostní valnou hromadu zahájil starosta SDH Jiří Libra a po krátkém projevu z historie i současného života došlo k hlavnímu bodu, a to předání praporu SDH Kuklík. Tohoto aktu se chopili zástupci nejvyšších orgánů hasičů a nutno říct, že po ukázce praporu nejednomu hasiči ukápla slza štěstí. Tak je prapor neskutečně vydařené dílo a všichni společně jsme po předání upřímně zatleskali.

Dále následovalo předání ocenění aktivním hasičům a po

několika vystoupeních hostů byla schůze zakončena a všichni zúčastnění se přesunuli před hasičárnu ke společnému fotu a dále k připravenému občerstvení. Nutno říct, že jak selátko, tak i uzeniny z udírny byly gurmánským potěšením.

Výbor SDH Kuklík touto cestou děkuje všem obsluhujícím nehasičům, kteří nám pomohli až do úplného závěru a nemalou měrou se podíleli na zdaru akce. Myslím, že ani celovečerní déšť nikomu nevadil.

Starosta SDH Kuklík Jiří Libra

Cvičení

V neděli 8.5.2011 proběhlo v dopoledních hodinách taktické cvičení jednotek SDH Sněžné, Kuklík a Daňkovice na téma požár objektu sušičky v areálu ZD v Daňkovicích. Podle zadání po příjezdu první jednotky na místo události byla již část objektu v plamenech, v objektu se měly nacházet dle informací dvě zraněné osoby.

Jednotka SDH Sněžné vytvořila průzkumnou skupinu hledající raněné a zahájila hašení v prostoru sušičky. Stejně tak jednotka SDH Kuklík vytvořila po příjezdu další hasební proud do prostoru sila a nasadila druhou pátrací skupinu. Jedna z osob byla nalezena členy SDH Sněžné s popáleninami 2. stupně a hasiči proto poskytli zraněnému ihned po vynesení z objektu předlékařskou první pomoc. Druhá osoba, která byla nalezena průzkumným družstvem jednotky SDH Kuklík, byla po neodkladné předlékařské péči vyproštěna

pomocí lezecké výbavy, jelikož se nacházela v nepřístupném místě hluboko ve žlabu sila. Jednotka SDH Daňkovice prováděla po celou dobu zásahu dálkovou dopravu vody a doplňovala tak CAS 20 MAN SDH Sněžné a CAS 25 Š 706 SDH Kuklík.

Námět a postup cvičení zpracoval Ing. Bohdan Kalina, zásah probíhal pod velením SDH Sněžné, jakožto jednotky, která by v případě vzniku reálného požáru byla na místě s největší pravděpodobností jako první a tudíž jí náleží právo přednostního velení a dále stejně jako my disponuje tolik potřebnou dýchací technikou pro zásah v uzavřených prostorách a nedýchatelném prostředí.

O týden později, v sobotu 14.5.2011 jsme se zúčastnili dalšího cvičení, tentokrát s našimi kolegy z okrsku Nové Město na Moravě – SDH Rokyto a SDH Studnice. Podle zadání došlo k požáru chaty v obci Studnice, která se nachází na

nejvyšším bodě obce u třetího stožáru. Jednotka SDH Studnice ustanovila plovoucí čerpadlo do nově zbudovaného rybníka pana Vorlíčka nad obcí a vytvořila dopravní vedení ke stříkačce rokytenských hasičů. Ti dále rozvinuli dopravní vedení až k chatě, kam mezitím dojela i naše CAS 25. Na ni bylo připojeno zbudované dopravní vedení pro doplňování vody. Z naší cisterny bylo rozvinuto dopravní vedení se dvěma útočnými proudy k hořící chatě. Studničtí a rokytenští hasiči si pak vyzkoušeli schopnost jejich agregátů samostatně dopravovat vodu až na místo události. Během cvičení jsme měli velké obecenstvo ze strany studnických

rokytenských a našich občanů a dětí ze školy v přírodě, kterým jsme ukázali naši techniku a dali jim možnost zastříkat si z opravdové hasičské proudnice a z cisterny. Po ukončení cvičení jsme v rámci utužení dobrých vztahů poseděli u studnické hasičky, kde pro nás všechny připravili studniční hasiči výborné pohoštění.

Soutěže

O další týden později, v sobotu dne 21.5.2011 se v obci Krásné konala soutěž požárních družstev okrsku SDH Sněžné. Podařilo se nám do soutěže nasadit jedno ryze mužské a jedno smíšené družstvo, která se po nemalém úsilí umístila na celkově čtvrtém a šestém místě. Soutěž zcela zaslouženě vyhrálo družstvo SDH Daňkovic, velmi překvapivým bylo umístění SDH Kadov na druhé pozici, na třetím místě o pár vteřin skončilo první družstvo SDH Sněžné.

Měsíc nabitý hasičskými akcemi jsme ukončili v nedělním klání v požárním sportu okrsku

Nové Město na Moravě v obci Petrovice. Naše smíšené kuklícké a studnické družstvo, hájící samozřejmě barvy SDH Studnice, které jsme doplnili na oplátku za jejich pomoc při sestavení našeho družstva v loňském roce, se umístilo na krásném 12. místě z celkových 18 družstev. Vzhledem k našemu věkovému průměru a k tomu, že jsme pouze jednou a to narychlo nacvičovali pro nás takřka neznámou disciplínu, se jedná o skvělý výsledek. Za náš sbor soutěžil jako strojník Vlastimil Jun ml, Petr Horych při obsluze rozdělovače a tvoření dopravního vedení a Michal Kocanda s Ing. Bohdanem Kalinou jako útočné proudy.

Výjezdy

Dne 8.4.2011 v nočních hodinách jsme dvakrát odstraňovali zlomený strom pod Studnickými Pasekami. Na konci dubna, dne 30.4.2011, jsme nad domem Mrkosových u mlýna pomocí lezecké výbavy a motorových pil odřezávali suché a nalomené větve, které hrozily pádem na střechu a před vchod do domu, čímž bezprostředně ohrožovaly zdraví občanů.

Jedenáctého května ve večerních hodinách jednotka vyjžděla k oznámenému požáru v obci Sněžné, kde měla hořet tráva a porosty nad hřbitovem. Jak se ukázalo, jednalo se o pálení klestu na kopci a jednotka proto nezasahovala, na místě byla jako požární dozor ponechána pouze sněženská jednotka.

Prvního června tohoto roku po silné a prudké bouři vyhlásilo operační středisko HZS kraje Vysočina požární poplach pro

naši jednotku, mělo jít o požár statku po úderu blesku v Novém Městě na Moravě v ulici Na Výsluní. Během cesty se ukázalo, že se jedná o planý poplach, proto jsme byli odesláni zpět na základnu. Ve stejnou dobu totiž hořelo stavení v obci Vysoké, kde také uhodilo a všechny jednotky v okolí byly vyslány na toto místo, mimo jednoho novoměstského družstva, které zasahovalo u spadlého stromu v obci Petrovice. Pravděpodobně

další oznamovatel této události totiž zmatečně vysvětlil operátorům HZS, kde se požár nachází. O takové situace však u HZS není nouze, jsou poměrně časté a v každém případě byla naše jednotka prověřena pro případ výjezdu k události i mimo naši obec s kladným hodnocením ze strany krajského operačního střediska HZS.

*Velitel jednotky a SDH Kuklík
Ing. Bohdan Kalina*

Vážení občané kuklíkovští

Pražáky mám raději než Brňáky, protože jsou dál, říkává můj kamarád z Věcova. Někteří z nás ale tráví část svého života mezi vámi, víkendy, celé dovolené, někteří každou volnou chvíli. Chalupáři, luffáci a sportovci všeho druhu. Věnujme se dnes chalupářům.

Někteří z Kuklíku pocházejí, vracejí se vlastně občas domů. Jiní si vybrali tento kout Vysočiny, protože je chytil za srdce. A ještě další tu prostě investovali peníze.

Jsou takoví, kteří nemají o život v obci zájem, chtějí být sami a co je za plotem, neřeší. Naopak, nechťejí být omezováni v tom, co si dělají „na svém“. Svou neznalostí a snad i arogancí občas působí potíže. Dovedu si představit, že takové nevítejte příliš s nadšením. A to i přesto, že třeba zachrání nějaké to stavení před spadnutím. Chápu také, že

nečekáte na někoho, kdo se přižene s kapsami plnými peněz a výrazem „přijel jsem vám poradit“. A už vůbec ne na ty, kteří pak vymáhají výhody s pocitem, že chytrák z města to s těmi vesničany vždycky nějak skoulí.

Ale některým lidem ve městě chybí soudržnost a sousedská pospolitost, která zaručuje, že obec funguje. I když i tady se musely stát rodové křivdy, na které se těžko zapomíná. Přesto Kuklík v mnohém dokáže pracovat efektivněji, než velká města. Nejenže z Brna člověk odjíždí z kalamity způsobené pěti centimetry sněhu a zde jsou cesty uklizené, přestože napadlo třikrát více. Nejenže když je potřeba pomoci, najdou se ochotné ruce. Čeho si nejvíc vážím, je starost o ty, kterým příroda, osud, nebo jak se říká, pánbůh nepřál. Starost neokázala a účelná. Tam, kde si lidé vidí do hrnce, se sice na

každého všechno ví, ale při dobré vůli se dá leccemus pomoci.

Bydlení v obci, jejíž obyvatelé se znají do třetího kolena, má jiná pravidla než to městské. Některá se dají odvodit rozumem a citem, některá by bylo dobré vysvětlit, protože mohou být tak specifická, že je zkrátka nevymyslíte. Není už asi na Vysočině obec, která by neměla své chalupáře. Úmyslně říkám své, protože i oni mohou obci přispět.

A tak navrhuji, abyste vy stáli obyvatelé přišli s přáními nebo náměty, jak můžeme být my chalupáři prospěšní a naopak, čím vás zlobíme. A alespoň za naši rodinu předběžně slibuji, že sekačku, cirkulárku a ostatní hlukostroje nebudeme používat v neděli, oheň pálit jen při příznivém větru a hlučet v noci pouze uvnitř.

Kateřina Tycová, Kuklík 74

Ohlasy

Velmi nás těší, že zpravodaj nevzniká pouze pro Vás, ale také díky Vám. Proto přivítáme jakékoliv nápady a připomínky.

Nemalou radost máme z toho, že naši práce není zbytečná a že zpravodaj ocení i ve vzdálenějších koutech naší země.

Proto pište na adresu:

zpravodaj.kuklik@seznam.cz

Dobrý den,

chtěla bych vám moc poděkovat za váš skvělý nápad obnovit "Kuklický zpravodaj".

Umožníte tak nám, kteří se cítíme "kukličany", i když bydlíme daleko, nakouknout do života obce. Vytiskla jsem ho i mojí matce, která se narodila ve Dvoře čp. 64. (letos oslaví v srpnu 95. narozeniny) a moc ráda si ve zpravodaji čte. I nové webové stránky obce jsou super! Ještě jednou DÍK a uuuž se těším na další číslo!

Zdraví vás

Dana Mückeová, Lázně Bohdaneč

a občas (míň než bych si přála) Kuklík 64